

XLVII.

Betænkning

over

Forflag til Lov om Jordemødrenes Lønning m. m.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 17de Marts 1893.)

Udvalget erkender, at der i Betragtning af de Krav, som Tidens Udvikling i forskellig Retning nu stiller til Distriktsjordemødrene, er god Grund til at forbedre deres økonomiske Kaar, og at en saadan Forbedring helst bør ske derved, at man forhøjer saa vel den for Jordemødrene normerede faste Pengeløn som de for 10 og 15 Aars god Tjeneste henholdsvis fastsatte Alderstillæg, samt at der ydes dem en efter Forholdene rimelig Pension, der sikrer dem mod at lide Nød paa deres gamle Dage, naar de paa Grund af Alder eller Svagelighed ikke mere ere i Stand til at varetage deres Hverv.

Den faste Pengeløn, der i Henhold til Lov af 8de Marts 1856 og Lov af 15de Maj 1875 tilkommer Distriktsjordemødrene, udgør for Tiden 100—120 Kr. samt et Alderstillæg af 20 à 40 Kr. for henholdsvis 10 og 15 Aars god Tjeneste; medens Pensionen ifølge den bestaaende Lovgivning ikke maa overstige Beløbet af den faste Pengeløn, Alderstillæget derunder indbefattet. Den i Loven fastsatte takstmæssige Betaling er for Tiden for Gaardmænd, der besidde 3 Tdr. Hartkorn og derover, 6 Kr., for andre Gaard-

mænd 4 Kr., for Husmænd 2 Kr., for Husmænd uden Jord og Snderster 1 Kr., samt for de, der nyde Understøttelse af Fattigvæsenet, 2 Kr.

Endelig tilkommer der Distriktsjordemødrene fri Bolig og Brændsel, samt Græsning og Fourage til en Ko eller en hertil svarende Jordlod, men med Hensyn til disse Naturalyhdelser er der ikke fra nogen Side fremsat Ønske om en Forandring.

Udvalget tiltræder de i Lovforslagets § 1 foreslaaede Forhøjelser saa vel af den faste Pengeløn som af Alderstillægene. Derimod finder Udvalget ikke, at Alderstillægene helt eller delvis maa kunne bortfalde, fordi en Amts- eller Bykommune har tilslagt en Jordemoder en større Pengeløn end 130 Kr., og stiller derfor under Nr. 1 Ændringsforslag om, at denne Bestemmelse skal udgaa.

Med Hensyn til den takstmæssige Betaling har Udvalget ikke fundet det rigtigt i særlig Grad at forhøje de nu gældende Satsjer for Husmænd, Snderster eller Gaardmænd med under 5 Tdr. Hartkorn, derimod anser Udvalget det for tilraadeligt at gaa til en Forhøjelse af 4 Kr., hvor Betalingen udredes af Fattigvæsenet, ligesom man an-